

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 36 (1)

IZDAN 1 DECEMBRA 1938.

PATENTNI SPIS BR. 14472

Ing. Stamberger Marko, Subotica, Jugoslavija.

Trajno goreća peć.

Dopunski patent uz osnovni patent br. 7047.

Prijava od 31 oktobra 1936.

Važi od 1 juna 1938.

Najduže vreme trajanja do 30 novembra 1944.

Predmet pronašlaska je usavršenje i dopuna ložišta peći zaštićene patentom br. 7047 i dopunskim patentom br. 10719.

Pronalazak sastoji se u tome, da dno ložišta sačinjavaju dve koso postavljene šamotne ploče, koje su tako smeštene, da između njih ostanu prolazi, koji dopušta dovananje potrebnog vazduha i kroz koje pada pepeo automatski u odgovarajući izvedene tave za pepeo.

U sl. 1 prikazan je uzdužni presek u pravcu I—I, a u sl. 2 delomični pogled spreda i uzdužni presek u pravcu II—II.

Sa 1 označeno je ložište u koje se stavlja potrebno gorivo kroz vrata 2. Koso položene ploče 3,3' su dno ložišta i one sa izidivanjem (šamotnim umetkom) čine prolaze 4,4', a između sebe prolaz 5, kroz koje prolaze pepeo pada u pepeonik 6, a iz pepeonika 6 istim putem struji za sagorevanje potrebnii vazduh u ložištu. U pepeoniku 6 smeštene su tri tave 7, 8 i 9 za pepeo tako, da se ispod svakog prolaza nalazi za prijem pepela po jedna tava, koje se jedna za drugom mogu lako izvaditi kroz vrata 10.

Pomoću odgovarajući odabranog nagiba koso položenih ploča 3 i 3' podjeljeno je ložište 1 u desni i levi deo, u kojima sloj ogreva nije jednako visok i on u sredini može biti tako tanak, da kroz otvor 5 strujeći vazduh omogućava gorenje gornje površine goriva. Ta okolnost je veoma važna kod upotrebe slabog ugljena bogatog gasovima, koji pre sagorevanja razvijaju gasove (fenole) neprijatnog mirisa,

koji se samo tada mogu korisno upotrebiti ako se upale i sagorevaju u trenutku njihovog razvijanja. Sagorevanje tih gasova ubrzano je i obezbedeno je i usled toga, što u ložište strujeći vazduh već u pepeoniku biće predgrejan na velikim površinama kosih ploča 3 i 3'. Taj predgrevani vazduh omogućava u jednom mahu gorenje goriva duž samih kosih ploča, duž zidova ložišta i na gornjoj površini sloja goriva. Posle izvesnog vremena svo se gorivo zažari u žeravici, pa pošto pepeo vrlo lagano pada odn. klizi u pepeonik, to se u tome pepelu časovima dugo sačuva žeravica u svoj svojoj svežini, koja činjenica čini ovu peć stvarno trajno gorućom peć. Pepeo iz ložišta pada kroz otvore 4 i 4' tako, da ceo pepeonik mora biti pokriven sa sudovima za pepeo. Kako se vrata pepeonika iz konstrukcijskih razloga ne mogu izraditi tako široka, kao dno pepeonika, to se došlo na ideju, da se posude za pepeo izrade od više delova odn. izradi se više manjih posuda poređanih jedno do drugoga tako, da se svaki pojedinačni deo odn. svaki pojedinačni sud za pepeo može lako izvaditi kroz vrata pepeonika.

Patentni zahtevi:

- 1.) Ložište peći po patentu br. 7047 i 10719 naznačeno time, da je dno istoga izvedeno od dve koso postavljene ploče (3, 3').

2.) Ložište peći po zahtevu 1, naznaceno time, što ploče (3,3') dna ložišta međusobno i sa izidivanjem peći sačinjavaju prolaze (4,4' i 5).

3.) Ložište peći po zahtevima 1 i 2, naznačeno time, što se u peponiku smještenu tava za pepeo sastoji od više de-lova.

